

50

30 JUL 2010

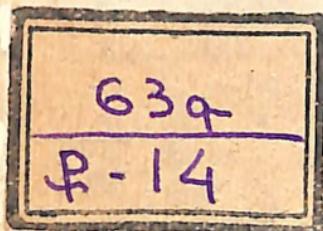
ԳՅՈՒՂԱՏԵՍԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԴՈԿՏՈՐ
ՊՐՈՖ. ԱՎ. ՔԱԼԱՆԹԱՐ

(ՀԱՄԱՌԱՋ ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ)

LV

ДОКТОР С.-Х. НАУК
Проф. А. А. КАЛАНТАР

КАЯ БИОГРАФИЯ)

ՅԵՐԵՎԱՆ

1937

ԵՐԵՎԱՆ

639
P-14

20 MAR 2013

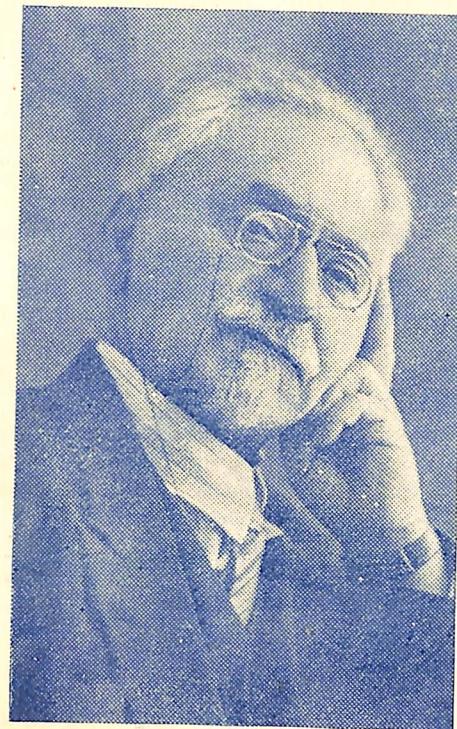
14941

63
68
ur.

Գիշեալիք տառան
Գլավիս № 220
Պատվեր № 49
Տիրած 500

42/11/2
Հ Օ Զ Հ
42/11/2

ԳՅՈՒՂԱԾՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ
ԴՐԿԾՈՐ

ՊՐՈՖ. ԱՎԵՏԻՍ ՔԱԼԱՆԹԱՐ

Ա. Քալանթարը ծնվել է 1859 թվականին նախկին Յերեւանի նահանգի Վեցին Սբուռն գյուղում:

Միջնակարգ կրթուրյունը ստացել է Բագրի ուսուական դպրոցում յեզ 1878 թվին մտել և Պետրովսկի Գյուղատնտեսական յեզ Անտառային Ակադեմիան, վորս յեզ ավարտել է 1882 թվին գյուղատնտեսական գիտուրյունների կանդիդատի կոչումով:

Թեուելվ Ակադեմիայում յեղած ժամանակ, 1881 թվականին, Ա. Քալանթարը գրել է իր առաջին գիտական աշխատանքը՝ «Մի բանի ուսուական պահերների կազմը»: Խուսանանումը այդ առաջին աշխատանքն է այդ բնագավառում:

Պետրովսկի Ակադեմիան ավարտելուց հետո Ա. Քալանթարը վարում էր Յեղիմանովի Կարմանտեսական դպրոցի վարիչի պաշտոնը մինչև 1889 թվականը: Հենց այդտեղ էլ 1883 թվականին նա հիմնել է առաջին Ռուսաստանում կարմանտեսական լաբորատորիան:

1890 թվականից մինչև 1917 թվականը Ա. Քալանթարը Հոգագործության Պետական մասնագետն էր յեզ Գիտական կոմիտեյի անդամ:

Սկսած 1891 թվականից Ա. Քալանքարը կարնատեսաւրյան վերպերյալ դասախոսություններ եր կարգում Պետական Գրուգանեսասական Թանգարանում: 1905 թվից մինչև 1919 թվականը Սեփառյան յել Կամենոսոսուրվասի Բարձրագույն Գյուղատեսասական կուրսերամ կարգում եր նախի կազմութեավամ յել կարնատեսաւրյան դասթիրայք:

1890 թվականից մինչև 1910 թվականը Ա. Քալանքարը Հոգագործության նախարարության մեջ յել մամուլում անբնիան պրազազանք եր մղում բարձրագույն փորձնական յել ուսումնական Խնամքության կազմակերպման անհրաժեշտքայի մասին, վորը յել նիմնից 1912 թվին Վ.ողոգդայի մոտ յել կոնչից Վ.ողոգդայի Կարնատեսասական Խնամքության:

Ա. Քալանքարի նախաձեռնությամբ յել նրա անմիջուկան ակտիվ մասնակցությամբ Օռուսասանում առաջին անգամ կազմակերպի են Միջազգային Յուցանանդես յել կարնատեսաւրյան Համառուսական Համազումար:

1902 թվին Ա. Քալանքարը հարց բարձրացեց կազմակերպի Սառնարան յել Սառնարանային տաճարություն յաջի համար, վորը յել նրա նախաձեռնությամբ իրազարժիք: Նույնպես նրա նախաձեռնությամբ նիմնիած է Սառնեցման կոմիտե Առեւտքի միմիշտուրյան կից:

Սկսած 1901 թվականից Ա. Քալանքարն ակտիվ մասնակցություն է ունեցել յել անձամբ դեկանական է ագրոնոմների յել մասնագետների եկամուռախաները դեպի Դանիա, Շրվեյ, Գրուսիա յել այլ յերկրներ. Երանց գյուղատեսաւրյան, մասնավորապես կարնատեսաւրյան, վործի կազմակերպման մերությունի հետ ժանրացներու համար:

1903 թվականից մինչև պատերազմ նա նախիսանում

եր կարնատեսաւրյան բոլոր միջազգային կոնգրեսների անդամ յել Միջազգային մեդերացիայի անդումով անդամ:

Դա է աշխատել Ա. Քալանքարը նայել Հյուսիսային Գյուղատեսասական Ընկերության մեջ, վորտեղ նա հիմնել է Սեսանապահության կոմիտե յել նախաձեռնող է հանդիսացել անսանսպահության վերպերյալ միջոցառումների լոյն սարածմանը:

1910 թ. Ա. Քալանքարի ակտիվ մասնակցությամբ Հյուսիսային Գյուղատեսասական Ընկերությունը կազմակերպեց անսառունների Համառուսական Յուցանանդես՝ դրամում յան կերպավ Շերգավայրով Տեղական ցեղերը, այլեւ անսառունների մասայական խավացնան վերպերյալ 1-ին Համառուսական Համազումարը: Այդ համագումարում Ա. Քալանքարը հարց առաջարեց հաշակավոր Խորմագարի սալարի եկամբերցիան հետազուրյան մասին, վորը յել նահնաւարավեց նրան 1911 թվականին, վորպես այդ գործի նախաձեռնողի:

Հետագա 1912—13 թվականներին նա կատարեց Յարուպավիլ, Վ.ողոգդայի, Պակմի յել Պերմի նահնանների անսառունների հետազուրյունը:

Պատերազմի ժամանակ Ա. Քալանքարի նախաձեռնությամբ յել նրա անձնական գեկավառությամբ Տվերի նահնանց կազմակերպեց մեծ Բուժարան, վորտեղ նախակում ելին լիկիդիտացիայի յենքարկով յել բացահանվող լավագույն նախինների տանտական մատականի համար:

Այդ բոլոր տարիներին Ա. Քալանքարի նասարակական գործունեյությունն ընթանում էր վու միայն խուօռ, մայրականական, այլեւ զավառական ընկերություններում յել զենուսիներում:

Ա. Քալանքարի անունով են կոնչի Լիմինում (Կա-

լուգայի նահանգ) գտնվող զյուղանեսեական դպրոցը, Զու-
վաշիայի Հանրապետուրյունում գտնվող Վաւնարավի Գյու-
ղանեսեական Տէխնիկումը յեվ Նենասնապահական Կոռպե-
րատիվ միուրյանների Գոնի լինկերուրյունը:

Հակեմեթյան նեղափոխուրյան սկզբից Ս. Քալանքարն
իրեն հատուկ յեւածովավ ամբողջովին նվիրվեց սոցիալիստա-
սկան ժինարարուրյանը, իր հարուստ փորձն ու գիտելիներն
ի սպաս դեեւով զյուղանեսուրյան սոցիալիստական վերա-
կառուցման գործիք:

1919 թվականից մինչև 1922 թիվը նա Վ. Ռուզգայի Կար-
նասնեստական Խնամիտուում կարգում եր կարնանանապա-
հուրյան կազմակերպման յեվ կարի տեխնորդիայի դապիճ-
քացը:

1923 թիմ Ալ. Քալանքարը նոմինացավ Համամիուրե-
նական Գյուղանեսեական Ցուցանանդեսի կազմակերպիչնե-
րից մեկը յեվ նրա նախաձեռնուրյամբ հավանից յեվ այդ
ցուցանանդեսին ներկայացվեց տալարի մոտ 60 ցեղ:

1921—1923 թվերն նու նետազուց Ոլյայի տալարը Արյո-
գանի յեվ Մոսկվայի նահանգների սահմաններում, ապա Գոմելի,
Զավգործի, Զերկովյեցի յեվ Ալյայի նահանգների տեղա-
կան ցեղասները:

1922 թիմ Ս. Քալանքարը Տիմիրյագելի Գյուղանեսեա-
կան Ակադեմիայում վարում եր կարնանանապահուրյան ամբիո-
նը յեվ կարգում եր նախակ կազմակերպման դապիճքացը:

1923 թիմ Ս. Քալանքարն ստաց հաւից Միուրենական
Հողողկումախ Անասնապահական Վարչուրյան սկզբ պատ-
ստնելին: Այդ ժամանակ նա կազմեց «անսնապահուրյան լա-
վացման նոր պահը», վարի բարձ գնանատական սկզբն Հող-
ողկումախ ու Պետպանը:

Հայաստանի Ժաղկոմիտորի հատուկ տռաջադրանեխով նա
1923 թվականին ուշեց Հայաստանի մի շարք ուշանելու, վարից
նետ կազմեց Հանրապետուրյան անասնապահուրյան յեվ
կարնանանապահուրյան լավացման պլանը: Նույնպիսի առաջա-
դրան նա կատարեց նայել 1928 թվականին:

1929 թվականին Ս. Քալանքարը նետազուց Կարարդին-
Բայլարխայի մարզի տավար:

1930 թվին Հայաստանի Ժաղկոմիտորի յեվ Հողմողկումա-
սի հրամերով Ս. Քալանքարը տեղափոխվեց Հայաստան մրե-
սական աշխատանքի, վարչեա Հողմողկումախ կոնսուլտան յեվ
Զովելենիստիուտի պրոֆեսոր:

1931 թվականին նրա նախաձեռնուրյամբ յեվ նրա ամմի-
ջական դեկավառուրյամբ կազմակերպվեց կարնարդունաբե-
րուրյան գիտա-նետազուական Խնամիտուի հայկական միլիա-
լը, վարչ ներկայում վերածված ե կարնա-նետազուական լա-
րարանորիայի: Այդ խնամիտուի աշխատանքը սկզբ արմեխավար
գիտական-գործնական արդյունելու:

Ս. Քալանքարն ունի բազմարի գիտական աշխատանք-
ներ կարնանանապահուրյան յեվ կարնանանապահուրյան բր-
նազանալից. նրանցից մի բանից վերանաւարկած են 9
տնօպամ յեվ բարգմանված են ուսար լեզուներու: Նրա խիբու-
գուրյամբ լույս են տեսել մի շարք գրին:

1925 թվին Ս. Քալանքարը խմբագրել է Տիմիրյագելի
Գյուղանեսեական Ակադեմիայի կարնանանապահուրյան լարու-
սորիայի գիտականապահուները:

Նա խմբագրել յեվ հաւատակել է 4 զյուղանեսեական
ժուռնալ:

Ս. Քալանքարը հաւատակել է 60 գիրք յեվ բրույուր
զյուղացիների յեվ լայն խավերի համար յեվ գրել է 200-ից

ավելի հոգված նամարյա բոլոր զյուղանեսնեական ժուռնալ-
ներում:

Կարնանեսնաւրյան բնազավառում Ա. Քալանքարի կա-
տարած մի շարք զյուտերն ունեն արժեխափոր զորժնական նր-
անակուրյուն:

Ա. Քալանքարը, նանիսանալով Միուրյան զյուղանեսնե-
սուրյան բնազավառի աշխի ընկերող զորժիչներից մեկը, իր
վորչ կյանքի լիրացքում իր նարուա զիսելիքները սեր կեր-
պով կապել ե պրակտիկ աշխատանքի հետ:

=====

Доктор сельско-хозяйственных наук

проф. АВЕТИС АЙРАПЕТОВИЧ КАЛАНТАР

Ав. А. Калантар родился в 1859 году в бывшей
Эриванской губернии, в сел. В. Акулисы.

Среднее образование получил в Бакинском реаль-
ном училище и в 1878 году поступил в Петровскую
Сельско-Хозяйственную и Лесную Академию, которую
окончил в 1882 году со званием кандидата с-х наук.

Будучи еще в Академии, в 1881 году, Ав. А. Ка-
лантар написал первую научную работу: „Состав не-
которых русских сыров“. Это было первое в России
исследование в этой области.

По окончании курса в Петровской Академии Ав.
А. Калантар занимал должность заведующего Едимо-
новской школой молочного хозяйства, где пробыл до
1889 года; там же в 1883 году он учредил первую в
России молочно-хозяйственную лабораторию.

С 1890 года по 1917 год А. А. Калантар состоял
специалистом при Департаменте Земледелия и членом
Ученого Комитета.

Начиная с 1891 года Ав. А. Калантар читал лекции
по молочному хозяйству в Государственном с.-х. музее.

С 1905 года до 1919 года читал курс организации стада и молочного хозяйства на Высших Стебутовских и Каменоостровских с.-х. курсах.

С 1890 года по 1910 год Ав. Калантар добивался в Министерстве Земледелия и в прессе организации высшего экспериментального и учебного Института, каковой и был учрежден в 1912 году близь Вологды, под. названием Вологодского Молочно-Хозяйств. Института.

По инициативе Ав. А. Калантара и при непосредственном активном его участии были организованы первая в России Международная Выставка и Всероссийский С'езд молочного хозяйства.

В 1902 году Ав. А. Калантаром был поднят вопрос об организации холодильников и холодильного транспорта для масла, что и было по его инициативе осуществлено. По его же инициативе был учрежден Холодильный Комитет при Министерстве Торговли.

Начиная с 1901 года Ав. А. Калантар принимал активное участие и лично руководил экскурсиями агрономов и специалистов в Данию, Швецию, Пруссию и другие страны для ознакомления с методами ведения сельского и в частности молочного хозяйства.

С 1903 года и до войны состоял членом всех международных конгрессов по молочному хозяйству и неменным членом международной Федерации.

Много работал Ав. А. в Северном с.-х. Об-ве, где он учредил Комитет Скотоводства и явился инициатором широкого распространения новейших массовых мероприятий по скотоводству.

В 1910 году при активнейшем участии Ав. А. Калантара Северным с.-х. Обществом были организованы Всесоюзная Выставка скота, с широким привлечением на нее местных отрядов скота, и 1-й Всероссийский С'езд по массовому улучшению скота. На этом с'езде Ав. А. Калантаром был выдвинут вопрос об экспедиционном обследовании выдающегося холмогорского скота, что и было поручено ему же в 1911 году, как инициатору этого дела.

В следующие 1912-1913 гг. им же были проведены обследования скота Ярославской, Вологодской, Псковской и Пермской губерний.

Во время войны, по инициативе Ав. А. Калантара и под его личным руководством, был устроен в Тверской губернии большой питомник, куда свозился племенной молодняк из лучших ликвидируемых и эвакуируемых стад.

Все эти годы общественная деятельность Авениса Айрапетовича протекала не только в крупных, столичных, но и в провинциальных Обществах и в Земствах.

Именем проф. Калантара были названы с.-х. школа в Лихвине, Калужской губернии, Вуриарский с.-х. техникум в Чувреспублике и Донской Союз Животноводческих Кооперативных об'единений.

Со дня Октябрьской революции Ав. А. со своейственной ему энергией целиком отдался социалистическому строительству, прилагая свой богатый опыт и знания делу соц. реконструкции сельского хозяйства.

С 1919 по 1922 год читал курс организации молочного скотоводства и технологии молока в Вологодском Молочно-хозяйственном Институте.

В 1923 году Ав. А. являлся одним из организаторов Всесоюзной с.-х. выставки и по его инициативе было собрано и представлено на означенную выставку около 60 отродий крупного рогатого скота.

В 1921-1923 г.г. он обследовал Приокский скот в пределах Рязанской и Московской губерний, затем местные отродия Гомельской, Новгородской, Череповецкой и Алтайской губерний.

В 1922 году Ав. А. руководил кафедрой молочно-хозяйства и читал курс организации стада в Тимирязевской с.-х. академии.

В 1923 году Аветис Айрапетович был выдвинут на должность начальника Управл. Животноводства Наркомзема СССР; им был составлен „Новый план улучшения животноводства“, который получил высокую оценку со стороны Наркомзема и Госплана.

По специальному заданию Совнаркома Армении в 1923 году Аветис Айрапетович объездил ряд районов Арм. ССР, после чего им составлены мероприятия по улучшению животноводства и молочного хозяйства республики.

Такое-же задание было им выполнено и в 1928 г.

В 1929 году Аветис Айрапетовичем был обследован скот Кабардино-Балкарской области.

В 1930 году, по приглашению Совнаркома и Наркомзема Армении, Аветис Айрапетович переехал в Ар-

мению на постоянную работу в качестве консультанта Наркомзема и профессора Зооветинститута.

В 1931 году по его инициативе и под его непосредственным руководством был организован армянский филиал научно-исследовательского Института молочной промышленности, ныне реорганизованный в молочно-испытательную лабораторию. Работа этого Института имела ценные научно-практические результаты.

Аветис Айрапетович имеет много научных трудов и руководств в области молочного хозяйства и молочного скотоводства; некоторые из них выдержали до 9 изданий и переведены на иностранные языки.

Под его редакцией вышел ряд книг.

В 1925 году Аветис Айрапетович редактировал „Труды молочно-хозяйственной Лаборатории Тимирязевской с.-х. Академии“.

Редактировал и издавал 4 с.-х. журнала.

Аветис Айрапетович издал 60 книг и брошюр для крестьян и широких масс населения и помещал статьи (более 200) почти во всех с.-х. журналах.

Ряд изобретений Ав. А. в области молочного хозяйства имеют ценное практическое значение.

Аветис Айрапетович Калантар, являясь выдающимся деятелем в области с.-х. Союза, на протяжении всей своей жизни тесно увязывал свои богатые познания с практической работой.

174

14941

«Ազգային գրադարան

NL0286005